

Jornada Mundial de les Migracions

Lleida ha celebrat el centenari de la Jornada Mundial de les Migracions amb una Eucaristia, que ha estat presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per Mn. Joan Mora, delegat d'Atenció Pastoral als Immigrants, i Mn. Adrià Burca, sacerdot romanès. Els actes han tingut lloc al Col·legi Maristes Montserrat.

La celebració ha estat precedida per una presentació de la Jornada a càrrec del Sr. Jesús Mejía. Aquest va agrair a totes les persones l'haver fet possible la trobada, reunint els qui, com ell, «per diferents motius, un dia van deci-

dir abandonar la comoditat de les seves cases i el caliu del seu poble». També es va referir al Missatge del papa Francesc per a la Jornada. Amb el lema d'enguany «Emigrants i refugiats vers un món millor» —va dir—, el Papa ens convida a seguir un full de ruta que ens porta a trobar la unió, la solidaritat i la integració per poder viure tots en un món millor.

Aquest anhel de comunió l'ha reforçat el Sr. Bisbe en l'homília, al demanar que la pluralitat d'identitats culturals sigui motiu d'enriquiment per a la societat i un signe d'unitat de l'Església de Crist. Igual que la Sagrada Família va mantenir la confiança en Déu en el seu exili a Egipte, també els immigrants estan cridats a construir un món millor, fent experiència de la seva fe i anunciant l'Evangeli.

Després de la Missa es va iniciar un festival folklòric, preparat per la comunitat romanesa catòlica amb el lema «Mira el cel».

Pregària per la unitat

Hem acabat la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, celebrada del 18 al 25 del mes de gener. Un any més, des de tot el món, hem intentat viure aquest desig d'unitat que el Pare ens demana entorn el Crist, el seu Fill. Ha estat un pelegrinatge d'església en església, donant testimoni de la fe que vivim des de la diversitat però units en el Senyor.

Si el nostre objectiu és per damunt de tot la proclamació de la bona notícia, hem compartit aquest missatge amb el món no essent transmissors

de divisió sinó encoratjadors de la unitat que Crist desitja.

Hem compartit aquests dies la pregària i la paraula que sortia del cor, dels protestants, ortodoxes i catòlics. Agraint al Senyor el goig d'haver viscut una intensa Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, malgrat les nostres comunitats dividides, des del fons del nostre cor i des de la fe que professem, hem respost NO al lema de la Setmana Ecumènica: «És que Crist està dividit?»

Francesca Agustí

AJUDANT A VIURE

Poble de Déu, Església que avança

Així com en altre temps Israel peregrinava pel desert, ara els seguidors de Jesús hem de tenir molt clar que no és un eufemisme parlar d'una «Església en marxa», és quelcom constituït de la pròpia identitat. Això ens demana acceptar el devenir com una dimensió pròpia i essencial. Som sempre en camí vers la ciutat futura.

Del fet que l'Església sigui «peregrina», el Concili Vaticà II dedueix que és «imperfecta», que ha de prendre consciència de la seva relativitat en molts aspectes —atès que únicament el Senyor és «Absolut»—, i que cal viure en contínua renovació, en recerca permanent i en actitud d'«escolta» de l'Esperit i de les seves exigències cada dia (cfr. *Lumen Gentium*, 2 i 39).

Tanmateix aquesta provisionalitat constitutiva mai no s'ha de veure com una fuga del món sinó, ben al contrari, com quelcom que ha de fer més vives les responsabilitats i que ha d'estimular en nosaltres, cristians, una gran sol·licitud per al treball present i, encara més, sabent que condiona la nostra pròpia salvació eterna (cfr. *Gaudium et Spes*, 21 i 43). L'Església (i tots els seus membres) es troba «en el món» i no ha estat tret fora de la seva pròpia realitat humana.

Precisament aquesta mateixa historicitat és la que ens imposa viure en un règim de vels, d'obscuritat, de distàncies, d'aprenentatge, d'etapes intermèdies, de demora, de progressivitat, de camins a recórrer. És la condició pròpia de tot allò temporal i, en el cas de l'Església, és lo propi d'un Poble portador de Déu, que ha de difondre i fer visible el seu Misteri a través del temps com una mediació o «poble sacramental». Per això també la necessitat de la seva «visibilitat» institucional, limitada i imperfecta, signe i vel al mateix temps, funcional però necessària (cfr. *Lumen Gentium*, 9 i 48).

Animo tots els batejats a seguir caminant com a peregrins que saben que encara no han arribat a la meta i, per això, de cap manera ens podem instal·lar en idees o pràctiques religioses inamovibles, actituds inflexibles i formes de vida que no admeten revisió o posada en crisi. Un cristià o un grup que creu en Jesús s'ha de qüestionar de manera permanent ja que, per voluntat de Jesús, forma part d'«un Poble en camí», en marxa cap a la plenitud. Un poble de pecadors, de peregrins que ja se saben regenerats per la Mort i Resurrecció del Senyor, tot i que encara no han arribat a l'etapa definitiva.

El papa Francesc no cessa d'insistir, amb gestos i paraules, en la necessitat que tots i cada un dels membres de l'Església, i totes les nostres estructures i institucions, adoptem una actitud de discerniment i conversió permanent. Això implicarà, en la vida i en la missió de l'Església, una presa de posició clara, precisa i inequívoca, sobre la primàcia absoluta dels valors evangèlics.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ ROBERT SARAH

Caritat i evangelització

El cardenal Robert Sarah, president del Pontifici Consell Cor Unum, que va participar en la 49 Jornada de Qüestions Pastorals de Castellldaura, afirma que la caritat és «el camí a través del qual l'home pot conèixer qui és Déu», i que el món «cada vegada és més sensible a les necessitats dels altres». Lamenta, però, que el terme caritat hagi decaïgut «en el significat banal de l'almoïna».

Què fa Cor Unum?

Porta a les persones que pateixen el consol del Sant Pare, que a través de Cor Unum es fa present allà on el patiment colpeja els nostres germans. També estudia i promou la teologia de la caritat i anima les agències d'ajuda i desenvolupament a mantenir sempre viu l'esperit cristià que les ha de sostenir.

Què vol dir el Papa quan afirma que l'Església no és una ONG?

Que l'acció caritativa de l'Església neix de la seva pròpia identitat: proclamar la Bona Nova de l'Evangelí, celebrar el misteri a través de la litúrgia i viure el servei d'amor a l'altre. Una ONG té unes finalitats filantròpiques molt positives, però que no neixen d'una Església viva que respon a la seva missió.

Com hem d'actuar davant els més necessitats?

L'important en una acció caritativa és que aquesta sigui el que és, ajudant tothom sense distincions. La contraposició entre vida material i espiritual no correspon a la visió antropològica de l'Església. Els gestos i les paraules del Papa estan en aquesta sintonia: l'alegria de ser cristià s'encomana i l'apropament als nostres germans que pateixen té un valor molt superior a la simple ajuda material.

Oscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Acogida de los inmigrantes

En los momentos actuales, uno de los campos más importantes a los que se dirige la actividad de Cáritas es el de los inmigrantes, en la acogida, el alojamiento temporal, el asesoramiento jurídico, la formación, el codesarrollo.

Esta acogida tiene muchas variantes en función de las diversas situaciones existentes hoy en nuestra sociedad. Uno de los temas más angustiosos y preocupantes es el de la prostitución.

Se trata, en cierto sentido, de la reedición de la trata de esclavos del inicio de la época moderna, un tráfico mundial ante la mirada de todas las naciones, que se ha convertido en un mercado que enriquece a personas y organizaciones mafiosas a costa de los más débiles.

No podemos olvidar las congregaciones religiosas fundadas para afrontar este tema, ni muchas organizaciones específicamente dedicadas a ayudar a quienes sufren en su cuerpo y en su alma esta esclavitud, ni los programas de las Cáritas parroquiales o diocesanas.

En cualquier caso, se impone una actuación generalizada de los cristianos sobre los gobiernos e instituciones internacionales, que son los únicos capaces de enfrentarse con éxito a esta criminalidad organizada.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis.

Historia de la caridad en la Iglesia, Ed. San Pablo)

SER PADRES

La llegada de un hermanito

Le dejo unas sencillas medidas para que un niño acepte mejor la llegada del hermanito.

—No haga importantes modificaciones en la estructura del hogar que se dispone a recibir al bebé; por ejemplo, no saque el niño de su habitación (sin darle explicaciones) para que la ocupe el nuevo inquilino.

—Si ya tiene decidido llevar al niño a la guardería, llévelo antes de que nazca el bebé, y así no vivirá la novedad escolar como un rechazo, como si lo echaran de casa.

—Cuando el nuevo bebé ya está en casa, el hermano mayor debe *participar* en su cuidado y protección; por ejemplo, ayudar a los padres a cambiarle la ropa, vigilarlo si los papás están en otra habitación. Así verá lo importante que es él en el ranking familiar.

—Una estrategia que demuestra las *buenas intenciones* del recién llegado es que este aporte un regalo para el hermano mayor cuando acceda al hogar.

—Un buen recurso, cuando están de visita en la casa los abuelos y demás parientes y amistades, es *pedir permiso* al hermano mayor para dedicarse al recién llegado.

—En los ratos en que la madre tenga que dedicarse exclusivamente al recién llegado, el hijo, por ser mayor, tiene el privilegio de acompañar a papá, por ejemplo, a buscar el periódico, etc.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

PROGRAMA DEL PAPA FRANCESC

La inclusió social dels pobres

És un dels set punts del programa per «encoratjar i orientar en tota l'Església una nova etapa evangelitzadora» (n. 17). Es tracta de «la inclusió social dels pobres» que sorgeix «de la nostra fe en Crist fet pobre, i sempre proper als pobres i exclosos; d'aquí brolla la preocupació pel desenvolupament integral dels més abandonats de la societat» (n. 186).

Però, quina és la novetat d'aquest tema tan obvi per a la fe cristiana? Doncs bé, és la repercussió que té en els «més afavorits», que, seguint un text poc conegut però vigorós de Pau VI, diu que aquests «han de renunciar a alguns dels seus drets per posar amb major liberalitat els seus béns al servei dels altres» (n. 190).

Per això, afirma amb força que aquesta «inclusió social dels pobres és un missatge tan clar, tan directe, tan simple i eloqüent que no hi ha dret a relativitzar-lo». Oi més, «per què enfosquir una cosa tan clara? No ens preocupem solament per no caure en errors doctrinals, sinó també per ser fidels a aquest camí lluminós de vida i de saviesa» (n. 194). Heus ací una interpel·lació preciosa i decisiva!

Dr. Salvador Pié

Expert nomenat pel Papa del Sínode sobre la Nova Evangelització

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 17. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Jm 1,1-11 / SI 118 / Mc 8,11-13]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.
- 18. ■ Dimarts** [Jm 1,12-18 / SI 93 / Mc 8,14-21]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes.
- 19. ■ Dimecres** [Jm 1,19-27 / SI 14 / Mc 8,22-26]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo.
- 20. ■ Dijous** [Jm 2,1-9 / SI 33 / Mc 8,27-33]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; beats Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).
- 21. ■ Divendres** [Jm 2,14.24-26 / SI 111 / Mc 8,34-9,1]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.
- 22. □ Dissabte** [1Pe 5,1-4 / SI 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv. Santa Margarida de Cortona, religiosa.
- 23. ■ † Diumenge vinent**, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Lv 19,1-2.17-18 / SI 102 / 1Co 3,16-23 / Mt 5,38-48]. Sant Policarp, bisbe d'Es-mirna i mr. (s. ii), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Jesús fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

▶ Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau al cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Esclat: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,17-37)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No us penseu que jo vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i dels Profetes. No vinc a desautoritzar-los sinó a completar-los. Us ho dic amb tota veritat: Mentre durin el cel i la terra, no passarà per alt ni la lletra més menuda, ni el tret més insignificant dels llibres de la Llei. Tot es complirà. Per tant, aquell que deixi de complir un dels manaments més petits, i ensenyi els altres a fer el mateix, serà tingut pel més petit en el Regne del cel; però aquell que els compleixi i ensenyi a fer-ho, serà tingut per gran en el Regne del cel. Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel.

Ja sabeu que als antics els van manar: «No matis», i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal.

Ja sabeu que està manat: «No cometis adulteri». Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri.

També sabeu que als antics els van manar: «No trenquis els juraments». I també: «Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor». Doncs jo us dic: No juris mai. Digueu senzillament sí, quan és sí, no, quan és no. Tot allò que dieu de més ve del Maligne.»

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandatos del Señor, porque es prudencia cumplir su voluntad; ante ti están puestos fuego y agua: echa mano a lo que quieras; delante del hombre están muerte y vida: le darán lo que él escoja. Es inmensa la sabiduría del Señor, es grande su poder y lo ve todo; los ojos de Dios ven las acciones, él conoce todas las obras del hombre; no mandó pecar al hombre, ni deja impunes a los mentirosos.

▶ Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la voluntad del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la voluntad del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus decretos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus consignas. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu voluntad. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus leyes, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu voluntad / y a guardarla de todo corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 2,6-10)

Hermanos: Hablamos, entre los perfectos, una sabiduría que no es de este mundo, ni de los príncipes de este mundo, que quedan desvanecidos, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria. Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido; pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la gloria. Sino, como está escrito: «Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman.»

Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu. El Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,17-37)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos:

«No creáis que he venido a abolir la Ley y los profetas: no he venido a abolir, sino a dar plenitud. Os aseguro que antes pasarán el cielo y la tierra que deje de cumplirse hasta la última letra o tilde de la Ley. El que se salte uno sólo de los preceptos menos importantes, y se lo enseñe así a los hombres será el menos importante en el reino de los cielos. Pero quien los cumpla y enseñe será grande en el reino de los cielos. Os lo aseguro: Si no sois mejores que los escribas y fariseos, no entraréis en el reino de los cielos.

Habéis oído que se dijo a los antiguos: «No matarás», y el que mate será procesado. Pero yo os digo: Todo el que esté peleado con su hermano será procesado.

Habéis oído el mandamiento «no cometerás adulterio». Pues yo os digo: El que mira a una mujer casada deseándola, ya ha sido adúltero con ella en su interior.

Sabéis que se mandó a los antiguos: «No jurarás en falso» y «Cumplirás tus votos al Señor». Pues yo os digo que no juréis en absoluto. A vosotros os basta decir sí o no. Lo que pasa de ahí viene del Maligno.»

Crist, mestre de saviesa. Catedral de Chartres (París)

))) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Jesús i la llei

El text d'avui és llarg i encara deixa una cloenda per al diumenge que ve. Hi ha una introducció (5,17-20) i quatre antítesis (d'un total de sis): sobre l'homicidi (5,21-26); sobre l'adulteri (5,27-30); sobre el repudi (5,31-32) i sobre els juraments (5,33-37). Totes les antítesis comencen amb una fórmula com: «heu sentit que es va dir als antics». Totes tenen una forta contraposició: «doncs bé, jo us dic». Aquestes antítesis per a la sensibilitat jueva, eren una forma d'ingerència en les prerogatives, no ja de Moisès, sinó de Déu. Hi ha aquí un toc molt personal de Jesús. De la seva autoritat.

La introducció és fonamental. La solemnitat està en l'afirmació de Jesús: «No us penseu que jo he vingut a desautoritzar la llei i els profetes. No he vingut a desautoritzar-los sinó a completar-los». La paraula desautoritzar vol dir literalment destruir, abolir, anul·lar. Jesús no es manifesta contra la llei. La declaració d'intencions és ulteriorment matisada: «no passarà per alt ni la lletra més menuda, ni el tret més insignificant de la llei. Tot es complirà». En fórmula paulina: la llei és bona, la llei és santa. No és en cap sentit un obstacle a la implantació del Regne. Tanmateix, no n'hi ha prou. La llei ha de ser «plenament realitzada», «completada». Per dir-ho de forma casolana: li falta un bull.

El que li falta es mostra en les antítesis. Totes enuncien el complement de la llei en la línia de la finesa i de la interioritat. No n'hi ha prou amb no matar, ni en no ser infidel... Cal completar aquestes actituds amb l'esperit de la llei. En allò que la llei no formula explícitament, però que n'és l'ànima. La primera antítesi ho il·lustra amb detall. Per això, la «justícia» del Regne ha d'anar més enllà que la dels escribes i fariseus. Aquesta nova justícia, malgrat que no està pautada en la llei, tanmateix és moguda per l'Esperit que alena en la vida de Jesús i que ell vol transmetre als seus seguidors: l'Esperit va més enllà que la llei.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Litúrgia i Espiritualitat

Causas dels Sants

El departament de les Causas dels Sants està dintre de l'Àrea d'Espiritualitat. Al nostre Bisbat té el nom de Coordinació de les Comissions de Màrtirs. Explico.

De fa ja temps hi havia, i encara hi és, una comissió de sacerdots i laics que entenia en les causes de canonització de Francesc Castelló, del bisbe Huix, dels «curetas de Monzón» i altres. Alguns d'aquests màrtirs foren ja beatificats a Tarragona el 13 d'octubre de 2013. Es tracta, doncs, de continuar la tasca fins a la canonització, si s'escau.

Per altra banda, fa 10 anys, una altra comissió inicià la causa de canonització de 169 pressumptes màrtirs, sacerdots i laics, que van ser executats per odi a la fe en la persecució religiosa dels anys 1936 a 1939. Aquest procés, començat a Lleida el 2003, es va cloure en la fase diocesana, el 2006. La documentació està a Roma, on es treballa en el que se'n diu procés romà.

La tasca de les comissions no és solament «material». Pretenem que la «santedat» sigui valorada com l'expressió més genuïna i completa de tots els batejats, fills de Déu. Sant és aquell que ha pres seriosament i amb coherència la seva dignitat de Fill de Déu. Per això cada sant és un do immens per a l'Església.

Mn. Joan R. Ezquerria

Consell de la Unitat Pastoral a Juneda

El dilluns 20 de gener, s'ha celebrat la segona reunió del Consell de la Unitat Pastoral de les Borges Blanques, Juneda, Torregrossa, Puiggròs i la Floresta d'aquest curs, al casal parroquial de Juneda. Hi han assistit representants dels Consells de les

DISSABTE, 22 DE FEBRER DE 2014
A L'ACADÈMIA MARIANA
(C/Acadèmia, 17 de Lleida)

Partim del fet que Jesús envià als seus deixebles a compartir allò que havien viscut. Una vida plena de sentit en Crist.
Alguns en diuen Missió.
Altres portar la Bona Nova.
Altres evangelització.
Alguns posen l'accent en la paraula.
Altres en el fet.
Altres en actituds...

Aleshores:

COM DIC QUE SÓC CRIST IÀ?

9:45 h Acollida
10:15 h Benvinguda
10:30 h Motivació a càrrec d'Amadeu Bonet
11:15 h Cafè
11:45 h Treball grups
13:00 h Celebració Eucaristia.

Durant la jornada hi haurà servei de guarda i cura

Organitza:
Àrea d'Evangelització - *Gaudium et Spes* (Bisbat de Lleida)

respectives parròquies de la UP. Presidit pel rector Mn. Daniel Gómez, s'han tractat diferents temes importants, així com correcte desenvolupament de

les diverses parròquies. També s'han assentat les bases de funcionament del nou mitjà de comunicació que hem creat entre les cinc parròquies de la UP: «L'Informatiu Parroquial». Aquest tindrà dues versions: una via correu electrònic i l'altra en paper. Ens posarem d'acord per tal que alguns membres del Consell de la UP i d'altres que hi puguin col·laborar siguin els encarregats de coordinar aquesta tasca.

Josep Domènech

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

• Diumenge, 16 de febrer:

- 12 h, Confirmacions a la parròquia de Sant Pere (Puigverd de Lleida).
- 18 h, «Diumenges de pel·lícula» a la Mariana.
- 18.45 h, Celebració de la Mare de Déu de Lourdes. Rosari de torxes a la Catedral.
- 19.30 h, Eucaristia a la Catedral.

• Dissabte, 22 de febrer:

- 10 h, Trobada de reflexió organitzat per l'Àrea d'Evangelització a l'Acadèmia Mariana.
- 20.30 h, Confirmacions a la parròquia de Sant Ignasi de Loiola.

• Diumenge, 23 de febrer:

- 12.15 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe al Col·legi Episcopal.

Teatre solidari a benefici dels Habitatges Socials del Seminari

El pròxim 23 de febrer, mercès a la participació de la companyia de teatre La Baldufa, l'Escorxador acollirà tres representacions del conte d'Oscar Wilde «El Príncep Felç» (12, 17 i 18.30 h). Per a aquest espectacle caldrà adquirir les entrades al preu simbòlic d'un euro.

Celebració dels 40 anys de l'Esplai Epis (Col·legi Episcopal)

Trobada d'educadors/es, monitors/es i voluntaris/es de l'Epis: **11 h**, acollida i projecció audiovisual. / **12.15 h**, Eucaristia presidida pel bisbe Mons. Joan Piris. / **13.15 h**, exposició fotogràfica i visita a l'Epis Esplai. / **14.30 h**, dinar de germanor.

AYUDANDO A VIVIR

Pueblo de Dios, Iglesia que avanza

Así como en otro tiempo Israel peregrinaba por el desierto, ahora los seguidores de Jesús debemos tener muy claro que no es un eufemismo hablar de una «Iglesia en marcha», es algo constitutivo de la propia identidad. Esto nos pide aceptar el devenir como una dimensión propia y esencial. Siempre estamos en camino hacia la ciudad futura.

Del hecho de que la Iglesia sea peregrina, el Concilio Vaticano II deduce que es «imperfecta», que debe tomar conciencia de su relatividad en muchos aspectos —puesto que únicamente el Señor es Absoluto—, y que hay que vivir en continua renovación, en búsqueda permanente y en actitud de escucha del Espíritu y de sus exigencias cada día (cfr. *Lumen Gentium*, 2 y 39).

Sin embargo esta provisionalidad constitutiva no se debe ver como huida del mundo sino, por el contrario, como algo que debe hacer más vivas las responsabilidades y que debe estimular en nosotros, cristianos, una gran solicitud para el trabajo

presente y, aún más, sabiendo que condiciona nuestra propia salvación eterna (cfr. *Gaudium et Spes*, 21 y 43). La Iglesia (y todos sus miembros) se encuentra «en el mundo» y no ha sido sacada fuera de su propia realidad humana.

Precisamente esta misma historicidad es la que nos impone vivir en un régimen de velos, de oscuridad, de distancias, de aprendizaje, de etapas intermedias, de demora, de progresividad, de caminos a recorrer. Es la condición propia de todo lo temporal y, en el caso de la Iglesia, es lo propio de un pueblo portador de Dios, que ha de difundir y hacer visible su Misterio a través del tiempo como una mediación o «pueblo sacramental». Por eso también la necesidad de su «visibilidad» institucional, limitada e imperfecta, signo y velo al mismo tiempo, funcional pero necesaria (cfr. *Lumen Gentium*, 9 y 48).

Animo a todos los bautizados a seguir caminando como peregrinos que saben que aún no han llegado a la meta y, por ello, de ninguna manera nos

podemos instalar en ideas o prácticas religiosas inamovibles, actitudes inflexibles y formas de vida que no admiten revisión o puesta en crisis. Un cristiano o un grupo que cree en Jesús debe cuestionarse de manera permanente ya que, por voluntad de Jesús, forma parte de «un pueblo en camino», en marcha hacia la plenitud. Un pueblo de pecadores, de peregrinos que ya se saben regenerados por la Muerte y Resurrección del Señor, aunque todavía no han llegado a la etapa definitiva.

El papa Francisco no cesa de insistir, con gestos y palabras, en la necesidad de que todos y cada uno de los miembros de la Iglesia, y todas nuestras estructuras e instituciones, adoptemos una actitud de discernimiento y conversión permanente. Esto implicará, en la vida y en la misión de la Iglesia, una toma de posición clara, precisa e inequívoca, sobre la primacía absoluta de los valores evangélicos.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737